

ἓνα κι' ἓνα θλακτὰ
νὰ προβάλου ἀνακτὰ;

Βλέπω ρωμαίαν πολλοὶ νὰ ζώνονται,
βλέπω μουστάκια νὰ ξεριζώνονται,
βλέπω καὶ σκόρπια πολλῶν καπέλα
καὶ ξεφανίζω τράβα κορβέλα.

Καθένας πίνεται μὲ τὸν πλησίον,
τὰ θεωρεῖα συναλαλάζουσι,
καὶ μπαγαρώματα πληρεξουσίαν
μὲς' ὅτῃν ψυχὴ μας θροασὶ σταλάζουσι.

Πατρὶς ὄρατα τοῦ μεγαλείου,
πατρὶς, καμάρη τῆς ὑψηλοῦ,
οὐ βλέπω πάλι μὲς' ὅτῃν ἀγῶνα
τῶν ἐκλεκτῶν σου σὺν Ἀραζῶνα.

Κάθε χαστοῦκι καὶ σωτηρία,
κάθε μαγκοῦρα κι' ἐλευθερία,
κάθε στηλίδα πληρεξουσίαν
καὶ κάθε μάχη νέων ρητόρων
ἀγῶν μεγάλος ὕπὲρ ὁσίων,
ὑπὲρ πατέρων καὶ προπατόρων.

Σὲ Νιαγάρας ρητορειῶν
πάλι μὰς βλέπεισι, Πατρὶς, ἀναύτως,
καὶ μὲ χαμάρους θεωριῶν
πίπτει καὶ λόγος, πίπτει καὶ ράβδος.

* Ἀρχίζεις κλάμμα μαζί μὲ γέλοισι,
βλέπεισι παπάδες, βλέπεισι Βαγγέλια,
ὅπου κι' ἂν στρέψῃς ἀκοὸς μὴ φάπαι,
κι' οὐτ' ἀλλογαίσι παπὰ καὶ Πάπαι
δὲν σὲ λυρόνουν ἀπὸ δαυμιῶνα,
ὅπου μὲ τούτα ρέβεις αἰώνια.

Π. —

Κι' ἐγὼ, πρῶτος παπαρέλιας,
εἶδα θαλασσῶν θυέλλας,
εἶδα καὶ Διπλῶν ταυάντας.

Καὶ σὲ σόλον φρικαλέον
ἐλυπήθην πολὺ πλέον
τοὺς Διπλοὺς παρὰ τοὺς ναύτας.

* Ὡ κοίτις τοῦ μεγαλείου,
σὲ κυκλώνουσι στρατοὶ,
κι' ἔχουσι λόγῃ, ποὺ τρυπᾷ.

Καὶ τὸν Παπαδοσιλείου
τὸν κυττάζω νὰ κρατῇ
τὸ Βαγγέλιο τοῦ παπᾶ.

* Ὅρκου συζήτησις δετηνὴ
ὄμπαν τὸ γένος συκλονεῖ
κι' ἔξωτ' ἢ κείσι πάσα.

Γιὰ τοῦτον τρόπος νιαπᾶ,
κι' ἄλλου κυττάζω τὸν παπᾶ,
κι' ἄλλου κυττᾷ τὰ ράσα.

* Ὅρκου ζήτημα δεῖν
γῆν καὶ πόnton κι' ὄραγὸν
ξυγκοῖ καὶ συνταράττει.

Γι' αὐτὸν γίνονται κουρέλια
καὶ τρισάγια Βαγγέλια,
κι' ἀγρυπτεῖ κάθε μάτι.

Κι' ὁ Καρασεῦντὰς βροντᾷ,
κι' ἄλλοι σκοῦζουσι ἀπ' ἐκεῖ
πῶς γιὰ τὴν Συντακτικὴ
ἔχουσι Καρασεῦντὰ.

* Ὁ δὲ γέρο Κατριβάνος, σεβασίμα κορυφῆ,
προεδρεῖταιν ἐρωμιῶνως,
κι' ἀπὸ τέτοια μαθημένως,
βλέπει μ' ἀπαθείας βλέμμα, δὲν τοῦ καίγεται καρφί.

Καὶ τὴρ' ἀκόμη συζήτουσι ποιοὶ τάχα τε 'μύθησαν
μὲ στόμα πρὸ στουμίλου,
καὶ ποιοὶ τῶν ἄλλων ἔλοσαν
τὸν ἀπαλὸς τὸ ἐζόλο.

Φ. — Ἀπαθιάμασα δυνάμεις παλαιῶν ἀκμαϊστάτας,
κι' εἶδα νέους, κι' εἶδα γέρους
δὲς καὶ τρὶς ἐρυθροτέρους
παπαρούνας καὶ ντομάτας.

Εἶδα τὸ θέρρος καθεμιάς ὁμάδος σεβαστῆς
κι' ἀνθρώπους εὐτομίας,
κι' ὁ Μασαράκης, Κεραλλῆν καὶ σοσιαλιστῆς,
λαλεῖ μὲ παροιμίας.

Μὰ κι' ἄλλοι πληρεξουσίαι, ποὺ σάουσι προκαλοῦν,
ἐν παροιμίας σήμερα σημαντικὰς λαλοῦν,
κι' ἢ νῦν Ἐθνουσέλευσις ἢ πλήρης εὐστομίας
παροιμώδης θὰ γενῆ μ' αὐτὰς τὰς παροιμίας.

Κι' ἐγὼ, ποὺ θέλω νὰ λαλῶ
γιὰ τῆς πατριδος τὸ καλὸ
μὲ παροιμίας μόνον
καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον,

μὲ πατριώτου, Περικληῆ, καὶ μὲ συλλέκτου ζῆλον
ἐκαμα μίαν συλλογὴν παροιμιῶν ποικίλων,
γιὰ νὰ τῆς ἔχουσι πρόχειραις ὁ Μασαράκης κι' ἄλλοι
ἐν παροιμίας λάλοι.

Συλλογὴ παροιμιῶν, πρῶξενος εὐθυμιῶν.

* Ὁ λόγος σου μ' ἐχόρτασε καὶ τὸ ψωμί σου φάτο.

* Ἀκέρχο θέλω τὸ ψωμί καὶ τὸ σκυλί χορτάτο.

Καὶ πάλιν ὁ Φιλάρετος ἐρήχητῆς τοῦ θρόνου.

Προσκόλετον' ὅτῳ γάμο σου ν' ἀκούσῃς καὶ τοῦ χρόνου.

Χόρτα ξερά, χόρτα χλωρὰ
τρῶν τοῦ Δρακοῦλη φιλιοῦ,
κι' ἄλλου βροντοῦνε τὰ νερά
κι' ἄλλου κτυποῦν οἱ μύλοι.

Κι' απέξω χαιρετίσματα
μας στέλλουν πατριώταις,
κι' άλλου τὰ κακαριώματα
κι' άλλου γεννοῦν ἢ κόταις.

Τροχίζουσε σ'τὸ κρέας τῶν μαχαίρια μαυρομάνικα
Συντακτικῶν ομάδες,
καλὰ τὰ φαρδομάνικα,
μὰ γὰρ τοὺς Δεσποτάδες.

Βλέπω νὰ πέφτουν χάμο
καινούρια παλληκάρια,
κι' ἀφίνουσε τὸν γάμο
καὶ πᾶνε γιὰ πουρνάρια.

Τι πλοῦτος σ'τὸ βρισθεῖ
παντὸς Δεσποβλήτου...
κούραψε τὸν κοσίδη
νὰ πάρῃς τὸ μαλλί του.

Νετρίτσαις, ψηλά, καστόρια,
ρεπουμπλικάνοι τόσο...
ἔπου πολλὰ κούραμα
ἀργεὶ νὰ ζημερώσῃ.

Προσηλὸν ἔν δόξῃ καὶ τιμῇ
κι' ὁ Κόντης σ'τὴν ἀγάνα...
πάντα πηγαίνει γιὰ μαρμὴ
καὶ κάθεται λεγθῶνα.

Κατέδῃ οἱ πολλῶν τὸν νοῦ
νὰ γίνουεν τσελιγκάδες...
τὸν ἄνδρα τῆς κι' ἡ κοκκινόυ
μὲ τοὺς πραιμματευτάδες.

Ὁ Πατρις, μὴ μὰς βασκαίνῃς,
τρέφε πόνοους νὰ γλυκάνῃς...
τὸν Ἀράπη κι' ἔν λευκαίνῃς
ἀδικα τὸν κόπο κάνεις.

Λένε πῶς ἐν ἀφρονία
ἢ ρητορικῇ θὰ τρέψῃ...
βλέπει ράβδον ἐν γωνία,
ἀρα κάποιος θὰ ὀστῆς βρέψῃ.

Καθεὶς τὸ πόδι του παταί,
πρώτος τὸν λόγον τὸν ζηταί,
κι' ἂν εἰσαι, λένε, καὶ παπάς
μὲ τὴν ἀράδα σου θὰ πᾶς.

Στὸ βῆμα τῆς Διπλῆς Βουλῆς
δοο κι' ἂν θέλῃς ἑμίλεις
γιὰ τὴν καινούρια προκοπή,
μὰ δικαιοῦνται κι' οἱ λαοὶ
νὰ σ' ἀπαντοῦν μὲ θυμῶ
καὶ συνεχῆς ρουχαλιτῶ.

Καὶ νόμῃς, ἐδκολώτερον ἐν τοῖς παροῦσι χρόνοις
τὸ νὰ διέλθῃ κάρηλος τρυφαλιῶν διέλιθῃς,
παρὰ ν' ἀκούσῃς ρήτορα θειὸν ἐν εὐφραδείᾳ,
ποῦ νὰ μὴ θέλῃ δέσμο μὲ τὸν Σουλταμανδῶνα.

Ἐξ' ὀλίγων αἰνιγμάτων συλλογῆ, ποῦ δύσκολα καθεὶς τὴν ἐξηγεῖ.

- Φ.— Εἶναι κάποιο βαρελάκι
μὲ τριῶν λογιῶν κρασάκι.
- Π.— Τὴν Συνέλευσι θὰ λές, ποῦναι νομοθετικῇ
κι' ἀναθεωρητικῇ,
κι' ἔν πολλοῖς ἐπισημικῇ.
- Φ.— Μπράβο, Περικλή, τὸ βρήκες
καὶ σ'τὸ νόμῶ του μπήρες.
Ἄκου κι' ἄλλο οἶον κι' αὐτὸ
νὰ τὸ λύσῃς σ'τὸ λεπτῶ.
- Π.— Ἄφουξ ψυχῇ θὰν ἔχει
καὶ ψυχῇ βαστῆ καὶ τρέχει.
Ὁ Κορρητῆς θάναϊ, δάδα,